

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/269/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3716204580
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3716204580.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu R. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XXX, T. - Q. V., zastúpeného Mgr. Melániou Holeščákovou, bytom Sadová 619/43, Púchov proti žalovanej Slovenskej správe ciest, so sídlom Miletičova 19, Bratislava, IČO: 003 328, o zaplatenie 1.832,45 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 9C/10/2016-88 zo dňa 31. mája 2017, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 1.630,18 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 29.07.2016 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku **p o t v r d z u j e**.
II. Žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov konania je žalovaná povinná žalobcovi zaplatiť v sume aká bude vyčíslená rozhodnutím súdu prvej inštancie .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.630,18 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 29.07.2016 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol a rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 76,22 % . Na odôvodnenie tohto rozhodnutia súd uviedol, že podanou žalobou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu 1.832,45 eur, spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 19. 05. 2016 do zaplatenia s tým, že je výlučným vlastníkom pozemku parc. č. KN-C 1720/1 vedeného ako zastavané plochy a nádvoria o výmere 234 m², v k.ú. Horné Kočkovce, zapísaného na liste vlastníctva číslo XXXX a spoluvlastníkom v podiele 13/24 - in pozemkov: parc. č. KN-C 1720/9, vedeného ako zastavané plochy a nádvoria o výmere 29 m² a parc. č. KNC 1720/11, vedeného ako zastavané plochy a nádvoria o výmere 44 m², nachádzajúcich sa v k.ú. Horné Kočkovce, zapísaných na liste vlastníctva číslo XXXX. Uvedené pozemky sa nachádzajú pod cestu prvej triedy I/49, ktorej vlastníkom je žalovaná. Pretože predmetné pozemky užíva žalovaná bez právneho dôvodu a bez akéhokoľvek finančného vysporiadania, predložil žalobca žalovanej návrh finančného vysporiadania listom zo dňa 03. 09. 2013. Žalovaná listom zo dňa 16. 07. 2014 jeho nárok neuznala. V podaní zo dňa 30.05.2017 žalobca doplnil, že bezdôvodné obohatenie žiada za obdobie 2 roky dozadu od podania žaloby.

2. Súd vykonal dokazovanie, z ktorého mal za preukázané, že žalobca je výlučným vlastníkom pozemku reg. „C“ - parc. č. 1720/1 - „zastavané plochy a nádvoria“ o výmere 234 m² za písanej na LV č. XXXX pre k.ú. Horné Kočkovce a v podiele 13/24-in podielovým spoluvlastníkom pozemkov reg. „C“ - parc. č. 1720/9, „zastavané plochy a nádvoria“ o výmere 29 m² a parc. č. 1720/11, „zastavané plochy a nádvoria“ o výmere 44 m², ktoré sú zapísané na LV č. XXXX pre k.ú. Horné Kočkovce. Z kópie znaleckého posudku

č. 28/2012 zo dňa 09. 12. 2012, ktorý vyhotovil znalec Ing. Jozef Polka pre účely konania vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 4C/46/2012 súd zistil, že znalec po vykonanej ohliadke určil že z parcely KN-E 849/1 orná pôda o výmere 2.390 m², zapísanej na LV č. XXXX, v k.ú. Horné Kočkovce, zabrala Slovenská správa ciest spolu 257 m² a to: časť parcely KN-C č. 1720/1 o výmere 248 m², parcelu KN-C č. 977/4 o výmere 5 m², parcelu KN-C č. 978/2 o výmere 4 m². Ďalej určil, že z parcely KN-E č. 456/1, o výmere 1.259 m², zapísanej na LV č. XXXX v k.ú. Horné Kočkovce zabrala Slovenská správa ciest spolu 786 m² a to: časť parcely KN-C č. 1720/1 o výmere 49 m² a parcelu KN-C č. 1720/5 o výmere 737 m². Z čiastočného výpisu z LV č. XX pre k.ú. Horné Kočkovce súd zistil že vlastníkom pozemku na parcele KN-C č. 1720/5, „zastavané plochy a nádvoria“ o výmere 737 m² je Slovenská republika. Správcom tohto pozemku sú Železnice Slovenskej republiky. Z listu Železníc Slovenskej republiky zo dňa 06.05.2014 súd zistil, že Železnice Slovenskej republiky oznámili žalovanej, že majetkovoprávne vysporiadanie pozemkov, úprava komunikácie nadjazdu cesty I/49 v rámci stavby ŽSR, Modernizácia trate Nové Mesto nad Váhom - Púchov, pred traťou rýchlosť do 160 km/hod, UČS 43, katastrálne územie Horné Kočkovce, bolo realizované na základe geometrického plánu č. 073 - 2012, k.ú. Horné Kočkovce. V zmysle predmetného geometrického plánu bola vytvorená aj parcela KN-C č. 1720/5 o výmere 737 m², ktorá sa majetkovoprávne vysporiadala od pôvodných vlastníkov parcely KN-E č. 456/1, ktorými boli aj pán R. U. a pani E. G.. Prechod vlastníckeho práva spoluvlastníckych podielov uvedených vlastníkov k pozemku KN-C č. 1720/5, bol realizovaný na základe rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Trenčíne číslo KSÚ 2012-701/3030-5/Ta a v zmysle lehoty na vyplatenie vyvlastňovacích náhrad uvedených vlastníkov, boli tieto peňažné náhrady poukázané poštovou poukázkou na adresy trvalých bydlísk predmetných vlastníkov. Z fotografií, ktoré listinné dôkazy predložil žalovaná, je zrejmé, že popri ceste I/49 sa nachádzajú svahovité zatrávené pozemky. Z fotografie na č.l. 35 spisu je zrejmé, že sa na nej nachádza zatrávený šikmý svahovitý pozemok s niekoľkými stromami, ktorý je na ľavej strane ohraničený plotom a na pravej strane obrubníkom a zábradlím, za ktorým nasleduje chodník a pokračuje vozovka. Na tejto fotografii ako aj na fotografii na č.l. 38, ktorá tento pozemok zobrazuje z opačnej strany, je vidieť, že cesta vedie ponad železničnú trať. Z katastrálnej mapy čl. 44 spisu vyplýva, že parcely k. ú. Horné Kočkovce - č. 1720/1 a 1720/11 bezprostredne na seba nadväzujú, medzi parcelou č. 1720/11 a č. 1720/9 je časť parcely 1720/5, následne však parc. č. 1720/9 pokračuje v rovnakej línii ako parc. č. 1720/11. Zo znaleckého posudku č. 11/2017 zo dňa 19.04.2017, ktorý vyhotovil znalec z odboru geodézie a kartografie Ing. Jozef Polka súd zistil, že znalec určil výmeru pod telesom cesty prvej triedy I/49 s pripočítaním nutnej výmery okolo cesty, ktorá nemôže byť užívaná žalobcom, pričom zistil že žalovaný zaberá časť parcely KN-C č. 1720/1 o výmere 220 m², parcelu KN-C č. 1720/9 o výmere 29 m² a parcelu KN-C č. 1720/11 o výmere 44 m². Uvedené skutočnosti znalec zakreslil do znaleckého náčrtu, ktorý tvorí prílohu č. 1 k jeho znaleckému posudku. Zo znaleckého posudku znalca Ing. Viliama Lejčíka č. 21/2013 zo dňa 26. 04. 2013, ktorý vyhotovil ako súdom ustanovený znalec v konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica, sp. zn. 4C/46/2012 súd zistil, že znalec určil hodnotu nájmu pozemkov: parc. KN-C č. 1720/1, č. 977/4, 978/2, 1720/1, 1720/5 v k.ú. Horné Kočkovce za obdobie od 13.04.2010 do 13.04.2012 priemerne vo výške 3,141 eur/m²/rok.

3. Uvedené zistené skutočnosti súd posúdil podľa § 451 ods. 1 a 2, § 458 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2 a 3, § 3d ods. 1 a 5 zákona č. 135/1961 Zb. o cestných komunikáciách (cestný zákon), § 8 ods. 1 a 2 vyhlášky č. 35/1984 Zb. ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách (cestný zákon) (ďalej len „vyhláška č. 35/1984 Zb.“) a podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013. Uviedol, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané a táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná, že žalobca je výlučným vlastníkom pozemku reg. „C“ - parc. č. 1720/1, „zastavané plochy a nádvoria“ o výmere 234 m² a podielovým spoluvlastníkom pozemkov reg. „C“ parc. č. 1720/9, „zastavané plochy a nádvoria“ o výmere 29 m² a parc. č. 1720/11, „zastavané plochy a nádvoria“ o výmere 44 m², všetky nachádzajúce sa v k.ú. Horné Kočkovce, v podiele 13/24-in. Medzi stranami nebolo sporné ani to, že žalovaná je správcom cesty prvej triedy I/49, ktorá je vo vlastníctve Slovenskej republiky. Medzi stranami došlo k sporu v tom, či žalovaný skutočne predmetné pozemky vo vlastníctve, resp. spoluvlastníctve žalobcu užíva, keďže žalovaná sa v konaní bráni tým, že štátna cesta sa nenachádza na pozemkoch, za ktorých užívanie sa žalobca domáha vydania bezdôvodného obohatenia. Žalovaná v priebehu konania tvrdila, že pozemok pod cestou, ktorý je predmetom žalobného návrhu bol v rámci modernizácie železničnej trate majetkovoprávne vysporiadaný a v rámci vyvlastňovacích náhrad boli vlastníci vyplatení. Poukazovala pri tom na parcelu reg. „C“ -parc. č. 1720/5, ktorá vznikla z pôvodnej parcely KN-E č. 456/1. Je síce pravdou, že samotná cesta sa nenachádza na pozemkoch, za užívanie ktorých sa žalobca domáha vydania bezdôvodného obohatenia od žalovanej (ďalej len „dotknuté pozemky“), avšak z fotografií predložených žalobcom, z

kópie katastrálnej mapy je zjavné, že dotknuté pozemky bezprostredne susedia s cestou I/49. Je síce pravdivé tvrdenie žalovaného, že vyhláška č. 35/1984 Zb. stanovuje, čo je cestný pozemok, cestné pomocné pozemky, akým spôsobom je ohraničené teleso diaľnic, ciest a miestnych komunikácií, ako aj to, čo je ich súčasťami, z fotografií predložených žalovanou do konania je však zrejmé (pričom fotografia konkrétne na čl. 35 spisu podľa vyjadrenia žalobcu, ktoré žalovaný nepoprel, zobrazuje pozemok parc. č. 1720/1, k. ú. Horné Kočkovce), že táto parcela č. 1720/1 sa dvíha smerom hore k ceste, pričom ide o strmý svah. Napriek tomu, že medzi cestou a týmto pozemkom je chodník, nemožno dospieť k záveru že by tento svah žalovaný nevyužíval. Tento pozemok bol zámerne umelo navýšený s tým, že sa jednalo o podklad pod cestné teleso s cieľom vybudovať cestu I/49 ponad železničnú trať. Tomuto svedčí aj fakt, že v konaní žalobca tvrdil, že na uvedenom pozemku bola predtým rovina, a že tento bol užívaný ako záhrada, ktoré tvrdenie žalobcu žalovaný nepoprel. Je teda zrejmé, že žalobca nemôže riadne užívať daný pozemok, a to práve z dôvodu úprav, ktoré boli na pozemku v súvislosti so stavbou cesty I/49 v minulosti vykonané; žalobca teda nemôže riadne vykonávať všetky práva vyplývajúce mu z vlastníctva. Tento pozemok je nevyhnutný k ďalšej existencii cesty I/49, keďže bez existencie takéhoto svahu by sa cesta znehodnotila a nemohla by slúžiť svojmu účelu. Pokiaľ ide o ďalšie pozemky - par. reg. „C“ - parc. č. 1720/9 a 1720/11, k. ú. Horné Kočkovce, žalovaná nepredložila a ani nenavrhol žiadne dôkazy, ktorými by vyvrátil závery vyplývajúce zo znaleckého posudku Ing. Jozefa Polku, ktorý v znaleckom posudku č. 11/2017 konštatoval, že ide o pozemky, ktoré sú pod telesom cesty I/49, resp., že tieto žalobca nemôže užívať z dôvodu pripočítania nutnej výmery okolo cesty. Práve tento dôkaz a fotografie preukazovali tvrdenie žalobcu o tom, že dotknuté pozemky nemôže žalobca riadne užívať. Súd teda ustálil, že nevyhnutná výmera okolo telesa cesty, ktorú žalobca nemôže užívať je 259,50 m² (z parc. č. 1720/1 vo výmere 220 m², z parc. 1720/9 vo výmere 15,7 m² a z parc. č. 1720/11 vo výmere 23,8 m² - s prihliadnutím na podiel žalobcu na daných parcelách), a teda že užívaním takejto výmery bez právneho dôvodu sa žalovaná bezdôvodne obohacuje (keďže v konaní nebolo preukázané, že by mal žalobca so žalovanou uzavretú nejakú zmluvu, ktorá by žalovanú na toto oprávňovala). Žalovaná v písomnom podaní zo dňa 29.07.2016 uviedla, že vzhľadom na skutočnosť, že popiera právny základ žaloby sa k výške žalovanej sumy nebude vyjadrovať, na pojednávaní k výške žalovanej sumy uviedol, že žalobca ju nepreukázal. Súd sa s týmto tvrdením žalovanej nestotožnil. V konaní vykonaný dôkaz - znalecký posudok Ing. Viliama Lejčika č. 21/2013 zo dňa 26.04.2013 - preukazuje, že v období od 13.04.2010 do 13.04.2012 bola hodnota nájmu okrem iného i pozemku reg. „C“ - par. č. 1720/1, k. ú. Horné Kočkovce v priemere 3,141 eur/m²/rok. Keďže je všeobecne známa skutočnosť, že ceny nehnuteľností z roka na rok stúpajú, súd nemal dôvod pochybovať o tom, že aj v žalovanom období od 19.05.2014 do 19.05.2016 bola cena nájmu nie nižšia, ako bola táto zistená znalcom Ing. Lejčíkom pre obdobie rokov 2010-2012. Hoci žalobca pri výpočte bezdôvodného obohatenia vychádzal zo sumy 3,35 eur/m²/rok tvrdiac, že na takej výške sa dohodol žalovaná so žalobkyňou v konaní vedenom na tomto súde sp. zn. 4C/46/2012, svoje tvrdenia však nepreukázal (z citovaného spisu navrhol vykonať len dva znalecké posudky nachádzajúce sa na čl. 42 a 54). Znalecký posudok Ing. Lejčika síce výslovne nestanovuje cenu nájmu aj za parc. č. 1720/9 a č. 1720/11, k. ú. Horné Kočkovce, vychádzajúc však z polohy týchto nehnuteľností, keď tieto na seba nadväzujú, nie je dôvod pochybovať aj o tom, že cena nájmu týchto parciel v porovnaní s cenou nájmu parcely č. 1720/1, k. ú. Horné Kočkovce, by bola nižšia. Nakoľko podľa znaleckého posudku Ing. Polku nevyhnutná výmera okolo telesa cesty, ktorú žalobca nemôže užívať je 259,50 m² (z parc. č. 1720/1 vo výmere 220 m², z parc. 1720/9 vo výmere 15,7 m² a z parc. č. 1720/11 vo výmere 23,8 m² - s prihliadnutím na podiel žalobcu na daných parcelách), že výška bezdôvodného obohatenia za m²/rok je 3,141 eur a žalované obdobie je 2 roky, súd zaviazal žalovanú k zaplateniu čiastky 1.630,18 eur (259,50 m² x 3,141 eur x 2 roky). Žalobca žiadal priznať i úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.832,45 eur od 19.05.2016 do zaplatenia. Úroky z omeškania možno priznať iba od času, kedy sa dlžník dostal do omeškania. Pri nároku z bezdôvodného obohatenia treba vychádzať z toho, že dlžník je povinný platiť úrok z omeškania prvý deň po tom, čo ho veriteľ o splnenie požiadal. Ak nedošlo požiadanie skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu; v takom prípade dňom zročnosti takejto pohľadávky bude deň po doručení žaloby žalovanej (analogicky R 27/1977). V súdnej veci žalobca nepreukázal, že by žalovanú na zaplatenie žalovanej čiastky z uvedeného titulu vyzval, preto za deň splatnosti sa považuje deň po doručení žaloby žalovanej. Keďže žaloba bola žalovanej doručená dňa 27.07.2016, dňom 28.07.2016 zostala pohľadávka žalobcu splatná, preto súd priznal žalobcovi v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.02.2013 úrok z omeškania vo výške 5 % ročne (základná sadzba ECB bola k uvedenému dňu 0%) z priznanej sumy 1.630,18 eur od 29.07.2016 do zaplatenia. Vo zvyšku potom súd žalobu čo do istiny a úroku z omeškania zamietol.

4. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP vychádzajúc z pomeru úspechu strán v spore (uplatnený nárok 1.928,28 eur = 1.832,45 eur + 95,83 eur /vyčíslený úrok z omeškania/; priznaný nárok 1.698,96 eur = 1.630,18 eur + 68,78 eur /vyčíslený úrok z omeškania/). Žalobca bol teda úspešný čo do zaplatenia 1.698,96 eur; pomer úspechu / neúspechu žalobcu je teda 88,11 % ku 11,89 %. Žalobca má tak nárok na náhradu trov konania v rozsahu rozdielu úspechu žalobcu k úspechu žalovanej, t. j. v rozsahu 76,22 % (88,11 % mínus 11,89 %).

5. Proti tomuto rozsudku do výroku, ktorým súd žalobe vyhovel, podala včas odvolanie žalovaná. Podľa nej súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa súdu prvej inštancie je pozemok, parcela č. 1720/1 umelo navýšený s tým, že sa jednalo o podklad pod cestné teleso s cieľom, vybudovať cestu 1/49 ponad železničnú trať. Je teda zrejmé, že žalobca nemôže riadne užívať daný pozemok, a to práve z dôvodu úprav, ktoré boli na pozemku v súvislosti so stavbou cesty 1/49 vykonané; žalobca teda nemôže riadne vykonávať všetky práva vyplývajúce mu z vlastníctva. Podľa súdu je tento pozemok nevyhnutný k ďalšej existencii cesty 1/49, keďže bez existencie takéhoto svahu by sa cesta znehodnotila a nemohla by slúžiť svojmu účelu. Pokiaľ ide o ďalšie pozemky, žalovaná podľa súdu nepredložila a ani nenavrhol žiadne dôkazy, ktorými by vyvrátil závery vyplývajúce zo ZP Ing. Polku č. 11/2017, ktorý konštatoval, že ide o pozemky, ktoré sa rovnako nachádzajú na svahu susediacom s cestou 1/49 a žalobca ich tiež nemôže užívať z dôvodu nutnej výmery okolo cesty. Súd teda ustálil, že nevyhnutná výmera okolo telesa cesta, ktorú žalobca nemôže užívať je 259,50 m² (z parc. č. 1720/1 vo výmere 220 m², z parc. č. 1720/9 vo výmere 15,7 m² a z parc. č. 1720/11 vo výmere 23,8 m²) a teda že užívaním takejto výmery bez právneho dôvodu s žalovaný bezdôvodne obohacuje. Uvedené závery prvoinštančného súdu sú podľa žalovanej nesprávne a vo vzťahu k predmetu sporu irelevantné. Žalobca sa podaným žalobným návrhom z 19.05.2016 domáhal od žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1 832,45 eur s príslušenstvom. Podľa znenia žalobného návrhu sa mal žalovaný bezdôvodne obohatiť tým, že bezprávneho titulu užíva pozemky v k.ú. Horné Kočkovce KNC pare. č. 1720/1, vedená na LV č. XXXX, pare. č. 1720/9 a pare. č. 1720/11, vedené na LV č. XXXX a nachádzajú sa pod cestou 1/49. Tieto pozemky sú v jeho vlastníctve, resp. spoluvlastníctve. Z dokazovania výpovede žalovaného, fotodokumentácie, ZP, jednoznačne vyplýva, čo aj samotný prvostupňový súd konštatuje, že predmetné pozemky sa nenachádzajú pod cestou 1/49, žalovaný ich neužíva a nemožnosť žalobcu tieto pozemky riadne užívať nie je a ani nebolo predmetom žalobného návrhu. Počas konania bolo preukázané, že žalovaný riadne užíva len prejazdny úsek štátnej cesty 1/49, ktorý aj presne pomenoval v súlade s vyhláškou č. 35/1984 Zb.. Jedná sa o intravilán a žalobca cestu 1/49 v tomto úseku určite využíva rovnako ako aj ostatní účastníci cestnej premávky. Pokiaľ sa jedná o konštatovanie súdu, že príľahlý svah cesty bol budovaný pri stavbe samotnej cesty a v súvislosti s budovaním nadjazdu ponad železničnú trať, historicky by museli byť účastníkom tohto konania aj ŽSR. Pokiaľ sa jedná o konštatovanie prvostupňového súdu, že žalovaná sa žiadnym spôsobom nevyjadrila ku ZP č. 11/2017 z 19.04.2017 vypracovaného Ing. Jozefom Polkom, tento bol predložený právnym zástupcom žalobcu ako súkromný znalecký posudok v pojednávacej miestnosti na pojednávaní pred vydaním samotného rozhodnutia, kedy bol odovzdaný krátkou cestou súdu aj zástupcovi žalovaného. Tento ZP rovnako dokazuje skutočnosť, že pozemky, ktorých bezdôvodné užívanie je predmetom samotnej žaloby sa nenachádzajú pod cestou 1/49 a žalovaný ich žiadnym spôsobom priamo nevyužíva. Nesprávne právne posúdenie veci priamo nadväzuje na uvedené skutočnosti. Súd prvej inštancie sa prednostne nezaoberal podstatou sporu, teda či žalovaný bezdôvodne užíva predmetné pozemky, ktoré sa majú nachádzať pod Štátnou cestou 1/49 ale venoval sa skôr skutočnosti, ktorá nebola predmetom žalobného návrhu, teda otázkou ako nemôže žalobca užívať predmet svojho vlastníctva. Žalovaná preto navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu.

6. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej písomne nevyjadril.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výroku, ktorým bolo žalobe žalobcu vyhovené podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdiť.

8. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri rozhodnutí o vyhovení žalobe žalobcu vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody

napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalovanej dodáva nasledovné:

9. Z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca si uplatňoval právo na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovanej nielen s odôvodneným, že pozemky v jeho vlastníctve, resp. podielovom spoluvlastníctve sa nachádzajú pod cestou prvej triedy I/49, ktorá je v správe žalovanej. Žalobca svoj uplatnený nárok v žalobe odôvodňoval aj tým, že žalovaná jeho pozemky bez právneho dôvodu a bez akéhokoľvek finančného vysporiadania užíva. Vo svojom záverečnom návrhu na pojednávaní pred súdom prvej inštancie potom uviedol, že teleso cesty I/49 je postavené alebo podporené pozemkami vo vlastníctve žalobcu, pričom táto cesta by bez tejto podpory, resp. tohto násypu nemohla existovať a tým vlastne žalovaná obmedzuje žalobcu v užívaní jeho pozemku.

10. Z ustanovení § 8 ods. 1 a 2 vyhlášky č. 35/1984 Zb. ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách (cestný zákon) a ktorú súd prvej inštancie v danom spore aplikoval, vyplýva, že teleso ciest je ohraničené okrem iného aj vonkajšími hranami svahov cestných násypov a súčasťami ciest sú tiež cestné svahy.

11. Z uvedeného je podľa odvolacieho súdu zrejmé, že predmetom tohto sporu bolo právo žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovanej spočívajúceho v tom, že žalovaná bez právneho dôvodu a finančného vysporiadania užíva pozemky vo vlastníctve, resp. podielovom spoluvlastníctve žalobcu, ktoré pozemky sú súčasťou telesa cesty I/49 v správe žalovanej. Takéto vymedzenie predmetu sporu zodpovedá žalobnému návrhu žalobcu, ktorý je nutné hodnotiť v celom komplexe textu žaloby, s prihliadnutím na ďalšie prednesy žalobcu v spore /ak len nemia rozhodujúce skutkové okolnosti uplatneného práva/ ako aj v súvislosti s relevantnou právnou úpravou /tu vyhláškou č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva cestný zákon a ktorá stanovuje čo je teleso cesty a jej súčasť/. Posudzovanie žalobou uplatneného práva len z pohľadu jednej v žalobe tvrdenej skutočnosti „Uvedené pozemky sa nachádzajú pod cestou prvej triedy I/49...“ a bez naznačených súvislostí by bolo natoľko formalistické, neracionálne a nespravodlivé, že by viedlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

12. Čo sa týka ďalšej odvolacej námietky žalovanej, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku uvádza, že uplatnené právo žalobcovi patrí z dôvodu, že nemôže svoje pozemky užívať, tak z odôvodnenia napadnutého rozsudku vypláva, že uvedené súd prvej inštancie dáva vždy do súvislosti so záverom, že tieto pozemky bez právneho dôvodu užíva žalovaná /“...nemožno dospieť k záveru že by tento svah žalovaný nevyužíval.“, „, a teda užívaním takejto výmery bez právneho dôvodu sa žalovaný bezdôvodne obohacuje...“ - všetko z bodu 35. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie/.

13. Podľa odvolacieho súdu je tak zrejmé, že dôvodom priznania uplatneného práva žalobcovi bol záver súdu prvej inštancie, že žalovaná sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohacuje užívaním jeho pozemkov bez právneho dôvodu, ktorý záver je založený na skutkových záveroch riadne zistených z vykonaného dokazovania a po právnej stránke posúdených podľa relevantných ustanovená právnych predpisov.

14. Na základe uvedených záverov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku, ktorým bolo žalobe žalobcu vyhovené ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).